

Barcelona

L'audàcia de l'improbable



Els jesuïtes Antonio Spadaro i Arturo Sosa en la Congregació General.

Fotos: Companyia de Jesús

ELECCIÓ DEL PARE GENERAL ARTURO SOSA

«Persona afable, de fondària espiritual i de pensament, amb gran capacitat de conduir els processos fins al consens, d'un gran compromís social des de la profunditat de l'anàlisi i de la vivència creient»



Llorenç Puig
Delegat dels jesuïtes a Catalunya, ha participat en la Congregació General 36

Durant els mesos d'octubre i novembre els jesuïtes d'arreu del món hem fet un procés profund de discerniment en comú, a través de la nostra Congregació General 36. Les dues preguntes a les quals havíem de respondre eren: qui serà el nostre nou superior general? I per als propers anys, quines prioritats, quines crides veiem que el Senyor fa a la Companyia de Jesús?

Per això ens vam aplegar a Roma 205 jesuïtes dels cinc continents, compartint un temps de pregària, de diàleg, de converses en petits grups, d'escolta, de debat de documents, de votacions... Uns dies ben intensos. Però no només per la varietat d'activitats, sinó sobretot pels moviments interiors que hem experimentat.

Sant Ignasi de Loiola diu que només hi ha una veritable experiència d'Exercicis Espirituals si hi ha moviments en el cor, siguin de consol o de desolació. Doncs bé, una Congregació General serien «uns Exercicis Espirituals realment intensos» perquè realment s'hi viuen moments preciosos de consolació fonda, de gairebé palpar com el Senyor actua, toca els cors, porta a consensos, a sentiments comuns... i també temps de dificultat, de cruïlles, de no veure els fruits del que es fa, de bloquejos...

Sí, certament una Congregació General és una profunda experiència espiritual, de posar-nos a disposició del Senyor perquè ens condueixi. I així ha estat.

L'elecció del pare general es va fer

per votació després de quatre dies de «murmuracions», en els quals vam intensificar la pregària i vam tenir un règim més auster d'àpats i descans. El dia el passem conversant amb els nostres companys, només de dos en dos, i en pregària. Converses profundes, franques, «descalçant els peus» davant d'un diàleg en el qual havíem de parlar dels nostres companys, de les seves qualitats, els seus carismes, les seves limitacions... Temps intens d'anar veient possibles persones, descartant-ne algunes, confirmant-ne d'altres, d'arribar al final ben poquets... i deixar finalment que l'Esperit Sant inclinés el cor. I efectivament, després d'aquest procés va resultar escollit com a superior general el P. Arturo Sosa, veneçolà, el primer pare

general no europeu. Persona afable, de fondària espiritual i de pensament, de gran capacitat de conduir els processos cap al consens, d'un gran compromís social des de la profunditat de l'anàlisi i de la vivència creient... En la primera homilia va recollir el lema que ens va deixar en la missa inaugural el P. Bruno Cadoré, gran Mestre dels Dominics: «Tingueu l'audàcia de l'improbable, de cercar allò que és difícil, allò que sembla impossible!»

La Companyia avui

La segona fase de la Congregació va consistir en veure quines crides fa el Senyor a la Companyia avui. Amb això, pensàvem en crides temàtiques sobre

la missió que l'Església ens demana avui. I per això, a banda de recollir les crides que cada Província havia plantejat, vam voler escoltar què ens deia el papa Francesc en la trobada que vam tenir amb ell el 24 d'octubre. Va ser una trobada tranquil·la i familiar en la qual esperàvem que ens fes crides concretes a dur a terme determinades missions especialment encomanades per ell. Però no va ser així.

El seu discurs i el diàleg posterior amb els congregats ens van convidar a anar a les nostres arrels, a les intuïcions de sant Ignasi i els seus primers companys. A tenir cura de la nostra vida espiritual, a cercar amb insistència la consolació del Senyor. A aprendre també l'art del discerniment en comú a l'hora de prendre les decisions de govern i de planificació. I, finalment, a actuar, com a membres de l'Església, «per a l'aprofitament» dels altres, dels més pobres, dels que no coneixen el Senyor, dels que viuen i pateixen la violència.

Tot això, juntament amb el que es plantejava des de les diferents províncies, el que es pregava i compartia en la mateixa Congregació, i la invitació del Sant Pare, ens va dur a elaborar els documents on la Congregació va voler expressar les línies d'acció per als propers anys.

Les idees principals ja estaven clares: tenir cura de les nostres arrels espirituals; tenir cura de la nostra vida comunitària perquè sigui signe del Regne que volem anunciar; tenir una manera de procedir cada vegada més basada en el discerniment en comú, també amb les persones amb les quals compartim la missió; i, finalment, a ser agents de reconciliació en un món on hi ha tantes ferides de tot tipus.

En definitiva, doncs, ens vam veure convidats a l'audàcia de l'improbable, a ser valents per mirar de viure més integradament la nostra vida personal i espiritual, la nostra vida comunitària, la nostra missió compartida i en xarxa, i la nostra crida a ser agents de reconciliació en un món ferit. Confiam que el Senyor, que ens ha conduït fins aquí, ens continuarà acompanyant en aquest camí. Som a les seves mans.



El papa Francesc arriba a la trobada amb els jesuïtes.

TROBADA AMB EL PAPA FRANCESC

«El seu discurs i diàleg posterior ens van convidar a anar a les nostres arrels, a les intuïcions de sant Ignasi i els seus primers companys. A tenir cura de la nostra vida espiritual, a cercar amb insistència la consolació del Senyor»